

DOLENJSKI GEODETI V ROMUNIJI

Melita Rataj

V zadnjem tednu maja smo se dolenski geodeti podali na pot v deželo z razgibano, velikokrat tragično zgodovino, vendar s popolno duhovno enotnostjo prebivalcev, kar že stoletja občudujejo vsi njeni obiskovalci. Nič ni tako globoko zaznamovalo Romunije kot mit o srednjeveškem vladarju grofu Drakuli. Grozovite zgodbe o njegovi krutosti in nesmrtnosti, poznane iz knjig in filmov, so polne norega praznoverja. Domačini ga namreč še danes slavijo kot domoljuba in velikega junaka, ki jih je varoval pred Turki.

Romunija pa premore še veliko več junaških legend, ima čudovita starodavna mesta, pravljичne srednjeveške gradove v Transilvaniji ter pravoslavne samostane v Moldaviji. Radovednost vsakega popotnika budi jo na trenutke že prav mistični prizori, ki so prava paša za oči. Popotnik se kar naenkrat gleda iz oči v oči z daljno preteklostjo. Težko bi še kje v Evropi našli kljub dramatičnim dogodkom in spremembam skozi več stoletij tako nedotaknjeno deželo. Z neokrnjenimi gozdovi Karpatov na eni strani in neskončnimi žitnimi polji na drugi je dežela lep primer raznovrstnosti in pestrosti, ki jo je mogoče zaslediti v njihovih kulturi, umetnosti in kulinariki.

V poznih večernih urah smo se iz Novega mesta z udobnim turističnim avtobusom odpeljali proti Madžarski, tam mimo Blatnega jezera in Budimpešte do romunske meje. V dopoldanskih urah smo prispeli v Romunijo, natančneje v Oradeo – mesto, imenovano ‚vrata Romunije‘, s palačo oziroma citadelo s kar 365 okni, baročno katedralo, pravoslavno »lunino« cerkvijo ... Mesto, ki te prevzame s svojo urejenostjo, tako da si zaželiš samo posedati na osrednjem trgu in opazovati pisano mimoidočo množico. Sledilo je nadaljevanje poti v Cluj Napoco ter ogled prestolnice Transilvanije z gradovi, utrdбами, parki in botaničnimi vrtovi. Večer smo sklenili v prijetni notranjosti njihovih lokalov.

Po zajtrku smo se odpravili v Turdo, kjer smo si privoščili atraktiven in poučen ogledal rudnika kamene soli. Nato nas je pot vodila do Sighisoare, mesta, ki je pravi biser Transilvanije ter s svojo citadelo, urnim stolpom, cerkvico na griču, obzidjem ... za mnoge najbolj romantično mesto Romunije. In zanimivimi, kar malo skrivnostnimi hišami, med katerimi je tudi rojstna hiša Vlada Tepeša – transilvanskega grofa Drakule. Za grofa so pravili, da je željan krvi, in ker je imel na plašču izrezanega zmaja, mu je to prineslo vzdevek Dracul – hudič. Po krajših ogledih smo nadaljevali proti Sibiiu, mestu, ki slovi po številnih slikovitih trgih, muzeju domače obrti, katoliški in evangeličanski cerkvi ... Večer smo zaključili v prijetni restavraciji, kjer so nas zabavali njihovi folklorni plesalci, po odhodu proti hotelu pa močno zmočil romunski dež.

Zadnji dan smo nadaljevali proti Hunedoari, ki je industrijski kraj z nekdaj največjo železarno v državi. Njegova posebnost je največji grad v Romuniji, kjer je živel Matija Korvin in kjer je bil grof Drakula sedem let zaprt. Grad je iz 14. stoletja in je zgrajen v gotskem slogu. Nadaljevali smo proti Aradu. To je znano vinorodno območje, poznano predvsem po rdečih vinih. Ustavili smo se v enem izmed tamkajšnjih vinotočev, kjer smo si privoščili degustacijo in dobro kosilo. Iz vinotoča smo odhajali že kar dobre

volje, tako da je pot skozi Madžarsko proti Sloveniji minila v zelo dobrem vzdušju. Žejo smo si tešili z dolenskim posebnem in se do doma pošteno nasmejali.

Poleg uradnega vodiča, ki nam je celoten izlet izčrpno podajal podatke o takšnih in drugačnih zanimivostih Romunije, se moram še posebno zahvaliti našemu članu Janezu Slaku. Skrbel je za strokovno plat izleta ter nas s svojim zanimivim pripovedovanjem navduševal s podrobnostmi in anekdotami, ki ga spremljajo pri zbiranju arhivskega gradiva o geodetskih instrumentih in drugi opremi. Predstavil nam je tudi nastanjanje letos izdane knjige *Geodetski instrumenti in oprema na Slovenskem*.

V Romunijo smo se odpravili z različnimi mnenji in zadržki. Dežela nas je presenetila s svojimi urejenimi mesti, zeleno pokrajino in gostoljubnostjo. Tako da le na pot – čakajo vas pozitivna presenečenja.

Zapisala: Melita Rataj
Foto: udeleženci izleta